

Udanpagaiyai Velluthal : Thalaimagal – Bharathaiyin Pen Nilai Uraiyadalgal

Professor N. Kavita

Assistant Professor, PG Research Department of Tamil, Ethiraj College for Women (Autonomous), Chennai

Abstract: This Research Article examines the psychological ramifications of societal structures in ancient Tamil tradition that regulated male and female bodies, particularly in the context of inheritance within a possession-based society. This emphasis on inheritance led to the prioritization of female chastity, often presented as paramount to a woman's life. Consequently, female spaces were defined and policed through a dichotomy of "chaste women" versus "common women." This research explores the psychological pressures created by this masculine-dominated social order centered on chastity and analyzes the adaptive functions women developed within it.

Keywords: Bharathai, Bharatham, First daughter, Nepotism, Adaptive function

உடன்பகையை வெல்லுதல்: தலைமகள் - பரத்தையின் பெண்ணிலை உரையாடல்கள்

முனைவர் ந.கவிதா

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் முதுகலை மற்றும் உயராய்வுத் துறை

எத்திராஜ் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), சென்னை

janagapriya84@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்

திணைவழிப்பட்ட நம் பழந்தமிழ் மரபில் உடைமையாக்கச் சமூகம் தலைப்பட்டபோதே, ஆண் - பெண் உடல்கள் மீதான கட்டுப்பாடுகளும் ஒழுங்குச் செயல்பாடுகளும் உடன் வரையறுக்கப்பட்டன. வாரிசுரிமை குறித்த பெரும் அக்கறை கொண்ட அச்சமூகம், பெண்ணைக் கற்பு நெறிக்குட்படுத்தி அக்கற்பை அவளது உயிரை விட உயர்ந்ததென்று அறிவுறுத்தியது. அதன்வழி கற்புக்கரசியர் - பொதுமகளிர் எனும் எதிர்வுகளைக் கொண்டதாகப் பெண் வெளி உருப்பெற்று, கண்காணிக்கப்பட்டும் வருகின்றது. இக்கட்டுரை பரத்தமைச் செயல்பாட்டில் தலைமகளும் பரத்தமையும் எதிர் எதிர் வைக்கப்படுதலில் ஆண்மையச் சமூகவெளியில் உண்டாக்கப்பட்ட உள அழுத்தங்களையும், தமக்கெனப் பெண்கள் வளர்த்தெடுத்துக் கொண்ட தகவமைப்புச் செயல்பாடுகளையும் உளவியல் ரீதியாகக் காண்கின்றது.

திறவுச் சொற்கள்:

பரத்தை, பரத்தமை, தலைமகள், புதல்வன் தாய், உடன்பகை, தகவமைப்புச் செயல்பாடு.

முன்னுரை

பரத்தையர் ஒழுக்கம் குறித்துத் தலைவனை எதிர்த்துக் குரல் எழுப்ப முடியாமல், எழுப்பினாலும் எவ்வகை மாற்றத்தையும் காணாமல், மனதிற்குள் புலம்புவதும், அச்சுழலை எதிர்கொள்ளத் தன்னைத் தகவமைத்துக் கொள்வதுமாக அலைவுறும் சங்கப் பெண் குரல்களை தகவமைப்புச் செயல்பாடு (adaptive activity) எனும் உளவியல் செயல்பாட்டின் அடிப்படையில் அடையாளங்காணலாம். பரத்தையை எதிர்நிலையில் காணும் தலைவியரும், அவளைத் தனையொத்த மாசில் கற்புடையவள் என்று பாராட்டும் தலைவியரையும் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. இவ்விருவரும் தமக்குள் பகைகொள்ள யார் காரணம் எனும் வினாவை எழுப்பித் தலைவியைச் சிந்திக்கத் தூண்டுகிற பரத்தை; தலைவனைத் தன் பக்கம் முற்றிலுமாக ஈர்த்துக் கொள்வேன் என்று துளுரைக்கும் பரத்தை; தன் அழகின்மையைக் காரணமாக்கித் தன்னைத் தானே நோகும் தலைமகள்; தலைவனை எதிர்த்தால் உன் வீட்டில் திருமகள் இருக்கமாட்டாள் என அச்சுறுத்தும் தோழி என்பதான தொனியிலமைந்த கவிதைகளை இக்கட்டுரை பெண்நிலை (Female Space) நோக்கில் மறுவாசிப்புச் செய்கின்றது.

ஆண்மை x பெண்மை கருத்துருவாக்கங்கள்

இவ்வுலகில் பிறக்கும் ஆண் - பெண் உடல்கள், ஆள்வதற்கெனப் பிறந்ததென்றும், பணிந்துசெல்லப் பிறந்ததென்றும் பண்பாட்டால் உருவாக்கி வளர்க்கப்படுகின்றன. ஆணை வீரம், போர், ஆண்மை, வரம்பற்ற பாலியல் தேடல், நுகர்ச்சி வேட்கை என்பனவற்றால் அடையாளப்படுத்தும் இலக்கிய இலக்கணங்கள், பெண்ணை ஆணைச் சார்ந்து இன்பம் பெறுபவள், எதன்பொருட்டும் ஆணை நிராகரிக்காதவள், பொறையுடையவள், கற்பொழுக்கத்தில் சிறந்தவள், சுற்றம் பேணுபவள், தாய்மைப் பேற்றைத் தன் பெருங்கடமையாகக் கொண்டவள், எப்பொழுதும் வேட்கைகளைப் பற்றியே பேசிக்கொண்டிருப்பவள், எதற்கும் எதிர் பேசாதவள் என விவரிக்கின்றன. அதிகம் பேசாதிருக்கவும் உடன் வாழும் கணவனின் வேண்டா நடவடிக்கைகளைக் கண்டும் காணாதிருக்கவும் கற்றுக்கொண்ட மன ஒடுக்கம் கொண்ட தலைமகள், தனக்குச் சொல்லப்பட்ட சமூக விழுமியங்களுக்கேற்பத் தன்னைத் தகவமைத்துக் கொள்கிறாள். ஏமாற்றம், பயம், காத்திருப்பு, நிராகரிப்பு, குழப்பம், சுதந்திரமின்மை, உடல், மன பலவீனம், இயலாமை, பணிச்சுமை என எண்ணற்ற காரணங்களால் பெண் உடலும் மனமும் அலைவுறுகின்றது.

களவு, கற்பு எனச் சொல்லப்பட்ட அகத்திணைக் காதல் வாழ்வில், மெய்யுறு புணர்ச்சிக்குப் பிறகு முன்பைப் போல் தலைவன் தன்னைக் காண வருவதில்லை என்றும் வரைவேன் என உறுதி சொல்லிச் சென்ற தலைவன் இன்னும் திரும்பவில்லை என்றும் எண்ணி வருந்தும் தலைவியர் இருக்க, கற்புக் காலத்தில் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் மன நெருக்கடி வேறு வகையானது. கற்பு வாழ்வில் இல்லறத்தைப் பேணும் கடமை அவளடையது. ஒதற் பிரிவு, தூதுப் பிரிவு, பகைப் பிரிவு, பொருள்வயிற் பிரிவு எனும் பிரிவுகளைப் போலவே பரத்தையர் பிரிவும் நடைமுறையில் இருக்க, தலைவியின் மாதவிடாய்க் காலத்திலும் மகப்பேற்றுக் காலத்திலும் பாலூட்டும் காலத்திலும் தலைவன் தன் பாலியல் தேவைக்காகப் பரத்தையை நாடுவது இயல்பான சமூக நடவடிக்கையாக இருந்தது. ஆணின் பரத்தமை ஒழுக்கத்திற்கு பொருள் வளமும் எல்லையற்ற பாலியல் வேட்கையும் காரணமாயின. என்றாலும் பெண்ணின் உடல்கூறும் துணைக் காரணமாகச் சொல்லப்பட்டதை சங்கப் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள தலைவியர் கூற்றுக்களில் காண்கிறோம்.

புலத்தல் ஒல்லுமோ

இரவிலும் பகலிலும் பரத்தையோடு விளையாடி மகிழ்ந்த ஆண், ஊரறியப் அவளைத் தேரில் ஏற்றி வலம் வந்தான். அது குறித்துத் தலைவனைக் கடிந்து சொல்லக் கூடாது தலைமகள். ஓரளவிற்கு

ஊடக்கொள்ள இடமுண்டு. ஆனால் அதை நீட்டிக்கக் கூடாது. தலைமகனிடம் பரத்தையர் ஒழுக்கம் குறித்துக் கோபம் கொள்ளும் தலைவியைத் தோழி பின்வரும் சமூக நடவடிக்கையைச் சொல்லி ஆற்றுவாக்கிறாள். இந்தக் கோபம் கூடாததென்று அறிவுறுத்துகிறாள்.

“பரத்தமை தாங்கலோ இலென் என வறிதுநீ / புலத்தல் ஒல்லுமோ? - மனைகெழு மடந்தை / அதுபுலந்து உறைதல் வல்லியோரே / செய்யோள் நீங்க, சிலபதம் கொழித்து / தாம்அட்டு உண்டு, தமிழர் ஆகி / தேமொழிப் புதல்வர் திரங்குமுலை சுவைப்ப/ வைகுநர் ஆகுதல் அறிந்தும் / அறியார் அம்ம, அஃது உடலு மோரே!”¹

தன்மை பொருந்திய நீர்த்துறையில் இரவெல்லாம் துயின்று கிடக்கும் எருமைக் கிடா தன் கொம்புகளில் பகன்றைக் கொடியைச் சுற்றிக் கொண்டு, ஞாயிறு தோன்றுகையில் பசிய நிணமுடைய வரால் மீனின் உடல் துண்டாகும்படி வெளிப்பட்டு, பழமையான ஊரில் போரில் வெற்றிபெற்ற வீரர்களைப் போல் நுழையும் ஊரினைச் சேர்ந்த நம் தலைவன், பரத்தமை ஒழுக்கத்தைக் கைவிடாதிருக்கிறான் என்று வீணை நீ ஊடல்கொள்ளுதல் தகுதியானதா - அப்படி ஊடல்கொண்டு வாழ்வதற்கு வலிமையுடையவர்கள், திருமகள் தன்னைவிட்டு நீங்க, குருணையைச் சுளகினால் கொழித்துத் தாமே சமைத்து உண்டு, தனியே இருப்பவர் ஆகி, இனிய மொழியைக் கொண்ட புதல்வர் பால் இல்லாமல் வற்றிப்போன முலையைச் சுவைக்க, வருத்தத்துடன் இருப்பார் என்பதை அறிந்திருந்தும் நீ புலத்தல் கூடுமோ? என்று தலைமகட்கு வாயில் நேர்ந்த தோழி தலைமகளை நெருங்கிச் சொல்வதாய் அமைகிறது இப்பாடல். பரத்தமை ஒழுக்கத்தைக் கண்டித்தால், தலைவன் உன்னைவிட்டுப் பிரிவான், உனக்குத் தனிமையும் வறுமையும் வாழ்க்கையாக அமையும் என்னும் தனியுடைமைச் சமூகத்தின் சார்பு நிலை வாழ்வைத் தோழியின்வழிச் சொல்லும் இப்பாடல் ஓரம்போகியாருடையது.

மற்றொரு அகநானூற்றுப் பாடல், பரத்தையர் சேரியினின்று வந்த தலைமகன், ‘யாரையும் அறியேன்’ என்றதற்குத் தலைமகள் உரைத்தது எனும் குறிப்புடன் இடம்பெற்ற சாகலாசனாரின் பாடல். இது தலைமகளுக்கும் காதற்பரத்தைக்கும் இடையே நிகழ்ந்த உரையாடலைக் காட்சியாக்குகிறது. தலைவனின் இல்லம் இருக்கும் தேர் ஓடும் வீதி வழியாக நடந்து செல்லும் பரத்தை, தலைவனைப் போன்ற சாயலுடன் இருக்கும் மழலை மாறாத அவன் புதல்வனைக் காண்கிறாள். என் உயிரே வருக என அள்ளித் தன் மார்போடு அணைத்துக் கொள்கிறாள். தலைமகள் அவ்விடம் வர, காதற்பரத்தையோ அங்கிருந்து விலக முனைகிறாள். அதற்குத் தலைமகள், ‘மாசற்ற பண்புடைய பெண்ணே, இவனுக்கு நீயும் ஒரு தாயே. ஏன் விலகிச் செல்கிறாய்’ என்று கூறக் காதற்பரத்தை நாணுகிறாள். வானத்து அணங்கு போன்ற அப்பெண்ணைத் தான் அறிந்தேன் என்று சொல்வதன் மூலம், அவனது புற ஒழுக்கத்தைத் தான் அறிந்திருக்கிறேன் என்று உணர்த்தியது. (அகநானூறு - 16)

தலைவனின் மனைவி தன்னோடு கோபம் கொண்டவளாக இருக்கிறாள் என்பதை அறிந்த பரத்தை சொல்வதாக அமைந்த பரணரின் பாடல் இது. மழையைப் போல் அம்பினைப் பொழியும் ஆற்றல் மிக்க பழையன் போரில் மாண்டபோது, அவன் மனைவி வளையலை உடைத்துக்கொண்டு அழுதாள். தலைவன் என்னைவிட்டுப் பிரிந்தால் நான் அவ்வாறு அழமாட்டேன். நான் அவனுக்கோ, அவன் மனைவிக் கோ பகையானவள் இல்லை. தன் மனைவியின் நெற்றியில் பசலை படரும்படிச் செய்து வாழ்கிறானே அவள் கணவன், அவன்தான் அவளுக்குப் பகை. எனக்கு நண்பன். அவ்வளவுதான், அவன்தான் அவளுக்கு உடனுறையும் பகை என்கிறாள் பரத்தை. (அகநானூறு- 186)

தலைமகள் தன்னை வசைபாடுகிறாள் என்று அறிந்த பரத்தை, தலைவனோடு நீர்த்துறையில் விளையாடப் போடுவதைக் கண்டு தலைவி அஞ்சுவாளானால், எழினி எனும் அரசன் தன் வலிமையால், பகைவர்களால்

கவர்ந்து செல்லப்பட்ட தன் பசுக்களை மீட்டதைப் போலத் தலைவி வலிமையும் திறமையும் உடையவளாக இருந்தால், அவள் தன்னுடைய தலைவனின் மாற்பைத் தன் சுற்றத்தரோடு சேர்ந்து பாதுகாப்பாளாக என்று தலைவியின் தோழிகள் அறியச் சொன்னதாக அமையும் ஒளவையாரின் பாடல் (குறுந்தொகை - 80)

ஒக்கூர் மாசாத்தியாரின் பாடல் ஒன்று, மாலைப் பொழுதில் வேலிக்கு அருகில் காட்டுப் பூனையின் கூட்டம் வந்ததைக் கண்டு அஞ்சி, பாதுகாப்பாக ஒதுங்கிக் கொள்ளும் வழியறியாமல் இடம்தேடித் துன்புறுகின்ற தன் குஞ்சுகளை ஒன்றாகக் கூடும்படி, வீட்டிலிருக்கும் குறுகிய காலையுடைய பெட்டைக்கோழி கூவும். அதுபோல, எமக்குத் துன்பம் தருமாறு தலைவி குறித்துப் பரத்தையர் பழிச்சொற்களைப் பேசுவவர்கள். அப்பழிச்சொற்களோடு எங்கள் தெருவிற்கு வரவேண்டாம். நீ வாழ்வாயாக! என்று தலைவனுக்குத் தோழி சொல்கிறாள். காதலைக் கவர்வளாகத் தலைவியையும் பழி சொல்வளாகப் பரத்தையையும் இப்பாடல் முன்னிறுத்துகிறது. (குறுந்தொகை -139)

மேற்சொன்ன நான்கு பாடல்களில் ஒளவையும் ஒக்கூர் மாசாத்தியாரும் பாடிய பாடல்களின் மொழியும் உளவெளிப்பாடும் ஓரம்போகியார், சாகலாசனார் பாடல்களின் வெளிப்பாட்டிலிருந்து முற்றிலும் வேறாவை. தலைமகள் தலைவனின் பரத்தமையைக் கடிந்தால் வறுமையை எதிர்கொள்வாள் என்கிறார் ஓரம்போகியார்.; தலைமகள் பரத்தையை மாசற்ற கற்புடைய அணங்கனைய கடவுட்பெண் என்றும் தன் மகனுக்கு அவளும் ஒரு தாயே என்றும் தலைவி பாராட்டுகிறாள் என்கிறார் சாகலாசனார். இவ்விரண்டு பாடல்களும் தலைவி கூற்றாக, தோழி கூற்றாக பெண் பேசுவதாக அமைந்திருப்பினும் அதற்குள் பெண்ணின் உளநெருக்கடியைக் காட்டிலும் சமூகத்தின் பார்வையையும் அது தரும் நெருக்கடியையும் பேசுவதாக அமைந்துள்ளன. தலைவனைப் பகைப்பதால் நிரந்தரமாகத் தனிமை நேரும் என்ற அச்சுறுத்தல். மற்றொன்று தலைவனோடு வாழும் வாழ்க்கை நிரந்தரமாக இருக்கவேண்டுமெனில் அவன் விரும்பும் பரத்தையைப் பகையாகக் கொள்ளாமல், தன் மகனுக்கு அவளும் ஒரு தாய் எனும் பெருந்தன்மையான குணத்தை வளர்த்தெடுக்கும் அவசியத்தை உரைத்தல்.

காட்டுப் பூனையிடமிருந்து குஞ்சுகளைப் பாதுகாக்கும் தாய்க்கோழி; கவர்ந்துசென்ற ஆநிரைகளை மீட்ட விரனின் திறம் என வரும் குறியீடுகள் முற்றிலும் இவற்றிலிருந்து வேறான காட்சிகளைத் தருபவை. தலைவனைத் தம் வசப்படுத்துவதில் தலைவிக்கும் பரத்தைக்கும் இடையில் நடக்கின்ற உள்போராட்டத்தின் விளைவுகளாக இக்காட்சிகளைக் காண முடியும். தனக்குரியவளாக மட்டுமே காண்கின்ற போட்டியில் இருவருக்குள் நிகழ்கின்ற பகையொத்த உளமாறுபாடு.

வாழ்க்கை பற்றிய பயம் என்ற நனவிலி உணர்வு பெண்களின் மனதில் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் பொருளாதாரச் சார்பும் பிறரைச் சாராது வாழ முடியாது என்ற சமூக மரபழுத்தத்தின் தடம் தான். ²

இங்குதான் பெண் மொழியின் தனித்துவம் புலனாகின்றது. ஆண் மனம் சமூக ஒழுங்கைப் பற்றியும் சமூக இயல்பைப் பற்றியும் பேச, பெண் மொழியோ தன் உள்ளத்தை அப்படியே எடுத்துரைக்கின்றது. அம்மொழியில் விரியும் காட்சிகளும் அவ்வகைப்பட்டதே. பரத்தை தலைவி மீது கோபம் கொள்வதும், தலைவி பரத்தை மீது வெறுப்புக் கொள்வதுமான நிலையே அவளது இயல்புக்கமான நடவடிக்கையாக இருக்க முடியும். தானறிந்த நீதியையும் நியதிகளையும் (Morality Principal) கட்டிக் காப்பது அவளது இயல்பான மனவெழுச்சியைக் கடந்த செயலாகவே இருக்கும். அதையே பெண் குரலில் ஆண் எழுத்துகள் பதிவு செய்திருக்கின்றன.

பரணரின் பாடல் இவ்விருவகைப்பட்ட தன்மையிலிருந்தும் மாறி வேறொரு பார்வையை வைக்கின்றது. பரத்தைக்குத் தலைமகளோ, தலைமகளுக்குப் பரத்தையோ பகை அல்ல, தலைவியை வருந்தச் செய்த தலைவனே உடனிருக்கும் பகை என்று உணர்த்தும் முதிர்ந்த நிலை வெளிப்பாடு.

தாய்மை என்ற நிலையில் பெண்களும் தாயும் தந்தை வழிச் சமுதாயத்தில் அடிமைப்படுத்தப்படுதல், கீழ்நிலையாக்குதல். துணைநிலையாகப் பயன்படுத்தப்படுதல், பாலியல் உணர்வுகளுக்குட்படுத்துதல், பிள்ளை பெறும் சாதனமாகவும் போகப் பொருளாகவும் கருதப்படுதல் என்ற பல நிலைகளில் காட்டப்படுகிறார்கள். மேலும் ஆணுக்கிணையான பொருளாதாரமின்மை, வலுவின்மை, செயல்பாடுகளில் பின்னடைந்திருத்தல் தாய்மை என்ற நிலையில் பெண்களை அடிமைத்தனத்திற்குட்படுத்துகின்றன. ³

முடிவுரை

தனியுடைமைச் சமூகத்தின் வளர்ச்சியில் வாரிசரிமை குறித்த நிலைப்பாடு ஒருதார மணத்தை வலியுறுத்தியபோதும், மண உறவிற்கு வெளியே ஆணுக்குப் பாலியல் தேடலுக்கான வடிகால்களாகப் பரத்தையர் இருந்தனர். தலைமகளின் உள்ள நடுக்கத்திற்குக் காரணமாகத் தலைவனின் புற ஒழுக்கம் இருந்தது; அது தலைமகளின் பொருளாதாரத் தற்சார்பற்ற நிலையின் வெளிப்பாடாக இருந்தது. அத்துடன் கற்புடைய இல்லத்தாள் என்னும் சமூக மதிப்பீட்டை விரும்பிப் பெறும் சமூகப் பெறுமதி நிலை குறித்த அவாவும் இருந்தது. எனினும் பெண் கவிதைகளில் பெண்கள் வெளிப்பட்டிருக்கும் விதமும் ஆண் எழுதிய பெண் குரல்களில் வெளிப்பட்ட விதமும் முற்றிலும் வேறானவை. தகவமைப்பு என்னும் செயல்பாடே இருவகைப் பெண்களுக்கான உளவியல் வெளிப்பாடாக இருக்கிறது. அணுகுவதும் விலகுவதும் ஒடுக்கம் கொள்வதுமாக இச்செயல்பாடு தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றது.

அடிக்குறிப்புகள்:

1. பாடல் எண் 316, அகநானூறு
2. ப.87, பெண்ணிய உளப்பகுப்பாய்வும் பெண் எழுத்தும்
3. ப. 76, பெண்ணிய உளப்பகுப்பாய்வும் பெண் எழுத்தும்

துணைநூல்கள்:

1. இளம்புரணர் (உ.ஆ.), தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, தஞ்சை.
2. எங்கெல்ஸ், குடும்பம் தனிச்சொத்து அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம், நான்காம் பதிப்பு, முன்னேற்றப் பதிப்பகம்
3. பாலசுப்பிரமணியன். கு. வெ., அகநானூறு தொகுதி 1, 2. நியூசெஞ்சரி புக் ஹவுஸ்.

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).